

# SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

## SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ÉS A MEGYEI GAZDASÁGI-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

**SZERKESZTŐSÉGI IRODA:**

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilttéri cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

**MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.****ELŐFIZETÉSI ÁRAK.**Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt,  
— évnegyedre 1 frt 50 kr.

Községeknél, egész évre előfizetve 5 frt.

**Hirdetési díjak:**egy 30 négyesög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja  
50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.**Közgazdaság — közoktatás.****II.**

Már maguk „a szakférfiak mint értekezők nemcsak hogy határozottan hangsúlyozták, de egyszersmind elengedhetlen követelmény gyanánt állapították meg azt, hogy egy gyümölcsészet, valamint a tejgazdaság és méhészet sőt mindaz, mi a közgazdaság fogalma alá tartozik, csak azon esetben vehet nagyobb lendületet, ha első sorban azon egyének által üzetik szakszerűen, kik a néppel folytonos összeköttetésben állanak.

Ezek alatt mindenekelőtt a néptanítókat értették és kifejezést is adott a vándorgyűlés annak, hogy közre fog működni, hogy a megyék területén lévő néptanítók Kolozsvárt felállítandó ideiglenes tanfolyamokon úgy az elméleti, valamint a gyakorlati ismereteket elsajátíthassák. Mert bármennyire is megvan bennök a jóakarát a közgazdaság gyakorlati ismereteit terjeszteni, mindazonáltal nem lévén szakemberek, sem a méhészetet, sem a gyümölcsészetet könnyű módon és gyakorlati eredménnyel nem oktatják. Feltételezzük a nagy horderejét egy olyan ideiglenes közgazdasági tanfolyamnak, honnan 70—80 néptanító megrakodva ujabbi ismeretekkel távozik, Már most az a kérdés, hogy kik fogják a tanfolyamokat látogatni? Mert azok a községi vagyis felekezeti néptanítók, a kik évenként 50—60 frt fizetést huznának, de a nép szegénysége miatt azt sem kapják meg, hanem egy részét pénzzel, más részét napszámmal megváltva élvezik, másik részét pedig a nagyharangra kénytelenek bízni, azok aligha fognak a tanfolyamon részt venni, s ha igen, akkor csakis megfe-

lelő állami segély mellett, a mi valószínű, hogy azon esetben el sem maradna.

Igy tehát az alkalom megvolna adva az ismeretszerzésre, de ez még nagyon kevés.

Anyagi körülményei nem engedik a felekezeti tanítót, hogy a szerzett ismereteket gyakorlatilag érvényesítse, hogy faiskolát tartson fenn, hogy legalább mutatóvány gyanánt valami újabb szerkezetű méhkast tartson az iskola udvarán, hol a méhészetet játékok gyanánt is taníthatná. A felekezeti tanítók csak egy része hivatásszerű tanító, a hol kellőleg díjazva vannak.

Más helyeken idejének csak egy csekély részét fordíthatja tanításra, mert a fizetésből nem élhet meg.

Kénytelen gazdaságot folytatni olyat — a milyet.

Ennélfogva a tantervet sem tarthatja be, de nincs is kinek, mert munkaidőben tavasztól őszig a gazda gyermekeinek hasznát veszi és akármennyit birságolják is, nem küldi iskolába.

A felekezetek bizonyos körülmények közt nem féltékenyek egyházi autonómiájukra. Szívesen felcserélnék iskoláik kezelését állami kezeléssel.

Az állami népiskolák megyénkben nagyon szorványosak; alig van egy járásban 2—3 ilyen iskola. Pedig egyetlen módja a közgazdaság rendszeres fejlesztésének a népiskolák gyarapítása és jókarban tartásában keresendő.

V.

**Deés város képviselőtestületének közgyűlése.**

A folyó év november hó 14-én tartott közgyűlés általános érdeklődés között folyt le. Oly

tárgyak kerültek napirendre, melyek némelyike már huzamos idő óta megbeszélés tárgyát képezi az illetékes körökben.

A szamosújvári gör. catholikus püspökségnek Deésre leendő áthelyezése érdekében kiküldött bizottság véleményes jelentése beérkezett. Ingyenes helyiséget és az építésekhez szükséges köanyagot adna a város. A tér — hova a püspöki épületek, papnövelde, templom stb. építendőek lennének — 10 holdnyi területben az alsó-sétátér mellett, annak hosszában egész a Szamos martjáig jelöltetett ki, úgy azonban, hogy az összes épületek egy, az államut által keresztül metszendő utcásort képezzenek. Ez az épület-csoport lenne hivatva egy jövőbeli városrész alapját megvetni. Sok érdekes vélemény nyilvánítása után — közbizony elidegenítéséről lévén szó — az 1886. évi XXII. t. cz. 110. §-a értelmében hozandó érdemleges határozat, illetőleg névszerű szavazás czéljából, 30 nap közbevetésével tartandó ujabbi közgyűlés összehívására utasított elnöklő polgármester.

Brecher és társa sörárulási jog bérlők a bérleti idő meghosszabbításának feltétele alatt kötelezték magukat a szűk és kényelmetlennek bizonyult sörház-épületnek saját költségükön való kibővítésére. A toldalék-építkezés be is fejeztetett, azonban az átvételre kiküldött bizottság több hiányt fedezvén fel, azok pótlásának elrendelését véleményezte. Ily értelemben határozott a közgyűlés is.

Vajda János által a színház szomszédságában emelt bazár-épület egyrésze — tudvalevőleg — a város tulajdonát képező területen épült. — Deés város képviselő-testülete 87—1887. jkvi sz. határozatával az elfoglalt területért □ mként 10 frt-nyi méltányos árt állapított meg. E határozat ellen Vajda János felebbezett. Hogy a további perlekedésnek vége legyen, megbízott a polgár-

## A „SZOLNOK-DOBOKA” tárczája.

**Tárcza-levél.**

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Szíves engedelmet ismét igénybe veszem, hogy a múlt vasárnapi tárczacikkben felvetett elmélkedések fonálán tovább haladjak.

Hét hosszú nap múlt el azóta s ez biztos számításom szerint épen elég idő arra, hogy egy színigazgató Deésen a jóllét magaslatára emelkedjék, vagy megfordítva, hogy a deficit sártengerébe süllyedhessen.

Már pedig higgye el t. szerkesztő ur, hogy a színigazgató duzzadó tárczája és a koristáné ebédje között elvitázhatatlan szervi összeköttetés áll fenn.

Az elmúlt hét nap alatt sok minden megváltozott: a közjegyző ur új felső-kabátot készíttetett, Károly bátyánk kilátásai a második patika megnyerése iránt 75%-kal emelkedtek s Polgár Károly színigazgató a „Sarah grófné” anyagilag sikeres előadása után horgonyait felszedvén, egy jobb jövő reményében Maros-Vásárhely felé vitorlázott.

Ez a múlt hét krónikája.

Engedjen meg nekem tisztelt szerkesztő ur, hogy ezeket felemlitem, de kis városban az ilyesmi eseményt képeznek s a figyelmetlenség olyan, mint a tövis szurás, sajgása napokig eltarthat.

Hát én most a színészekkel foglalkoznám

de miután innen eltávoztak s a távollevőket a „Nem illik” szerint kimélet illeti meg, ez uttal hallgatok róluk, inkább e helyett a jelen színi idényre és a deési színügyi állapotokra vetek egy röpke visszapillantást.

A színészet most nem részesült a szokott pártolásban. Talán a társulat szervezetében rejtett a hiba? Lehet, de nem kizárólag. Reá tudnék én a szeg fejére ütni s két sorban meglehetne állapítani a diagnoszt, de Imre bátyám mentorként a hátam megett állva, baljoslatu hangon sugja fülembe: „Szólj igazat s betörök a fejed.”

Miután pedig igazat is akarok mondani és a fejemre is szükségem van, olyan dilemmába kerültem, melyből kibontakozni bajos.

Tudja azt t. szerkesztő ur, hogy a macska ha forro kását akar enni, milyen taktikát követ? Rajtam is csak ez az eljárás segíthet. A mit mondani akarnék azt nem mondok el, hanem kerülgetem hol jobbra, hol balra, meg-meg érintem de ujjamat azonnal vissza kapom, czéltásokat teszek, s ha azokért kérdőre vonnak — azonnal kimagyarázom.

De ha a macska szándéka nyilvánvaló, akkor az én mondásom is — a mit különben nem fejeztem ki — mindenki által megérthető.

A színház ott áll teljes kényelemmel berendezve, s ha kérdjük, hogy a mutatkozó közöny és pártolás-hiány miben leli magyarázatát? azt felelik: rossz a társulat, vagy szűkiben van a pénz

Hát édes Istenem, hiszen rosszabb társulatot (Zoltán, Toth) is pártfogoltak már, és legalább is

— hogy enyhén fejezzem ki magam — félszeg felfogásra lehet következtetni, ha valaki a félmillió subventióval bíró fővárosi színészet magaslatáról bírálja meg a nyomorral küzdő vidéki színészetet.

Azt mondjuk, hogy nincsen pénz. — Igazat adok. De felesleges pénz régen sem volt, most sincsen és soha nem lesz. S ha ezt a mindnyájunkkal közös bajt indoknak elfogadjuk: akkor az irodalom és művészet haladásának napjai megszámlálvák. Akkor könyveket nem vásárolunk, hírlapokat nem olvasunk, színházba nem járunk, hanem évről-évre megvesszük a kalendariumot s ez fedezni fogja szellemi szükségleteinket. Azt hiszi t. szerkesztő ur, hogy én izetlen tréfát irok? bizony-bizony nem mernék megesküdni reá, hogy egyben-másban elevenre nem tappintok.

Nem ez a baj és ez nyilvánvaló. Egyedül a közszellemet lehet hibáztatni.

A közszellemről beszélek? Hisz azt mondják önök, hogy az önkényt keletkezik. Hogy olyan az, mint a jó földbe vetett mag, mely kedvező körülmények között kikél, fejlődik, nagyra nő; mint a virág-bimbó, melyet a tavaszi nap éltető sugara viritóvá tesz, nyílásra bír; mint az ifju érzeménye, mely felébred bizonyos korban s melynek keletkezését elfojtani, megakadályozni többé nem lehet.

Ugyde akkor szükség van a szorgalmas gazdára, a figyelmes, gondos kertészre, a jó irányú nevelésre.

A közszellem nem nemzetközi, nem is országos

mester nevezettel mindkét fél érdekeit kielégítő egyezséget kötöni.

Az 1888-ik évben lerakandó gránitjárda-burkolat költségvetése elfogadtatott s 15 napi közszemlére kitétetni határozatott. Az előirányzat szerint a jövő évben a Nagy-Király-utczában a megyeházával átellenes sor, egész a szajkapataki hidig, esetleg még a színház sora, fel az ev. ref. fiúiskola főtéri bérépületének szögletéig lesz gránitjárda burkolattal ellátva.

Több melléképület szükséges a kir. állatorvos jelentése szerint a közvágóhidhoz, hogy a törvény intézkedései végrehajthatók legyenek. Egy szabályszerű tervezet elkészítése céljából bizottság küldetett ki.

Szilágyi Géza helybeli tebenséges órák ajánlata: a toronyóra és a tanácsház órája javítását és gondozását illetőleg elfogadtatott. A nevezett vállalkozó eme hatósági felügyelet alatt álló időjelzőkre — reméljük — több figyelmet fog fordítani, mint az eddig megbízott órák.

Polgár Károly színigazgatóról sem feledkezett meg a közgyűlés. Utasította a tanácsot, hogy a színház fűtésére 12 köbm. tüzfát adasson ki.

Több, kevésbé lényeges ügyben tett tanácsai előterjesztés részben elfogadtatott, részben tudomásul vétetett.

I.

### Színház.

A múlt heti műsor sem volt képes nagyobb közönséget összehozni; dacára az előadott új-donságoknak.

Bátosi Endre jutalomjátéka gyanánt „Gasparone“ című operette került színre. Ledoffszky Mari, Bátosi, Szabó és Tordai töltötték be a főbb szerepeket. Batosit kiléptekor zajos tapsokkal és egy csinos bokkrétával jutalmazták; igen csinosan énekelte románczát, („Oh bárcsak bandita lehetnék“) valamint duetteit Carlottával (Ledoffszky Mari), úgy látszik azonban, hogy őt szereplésében egy bizonytalanság jellemzi, mely nem engedi őt elhatározni, vajjon jövőre a drámát avagy az éneket tegye tanulmánya tárgyává. Erős, érczes hangját ha sok iskolázással kiköszörülű és jövőre is annyit halad, mint a mióta a színi pályára lépett, igen jó énekes vállhatik belőle és ez a talaj hálásabb is. Mig a drámai szak sok előtanulmányt igényel.

Polgár Gyula jutalomjátékául a „Tüzzől pattant kis leány“ című bohózatot adták, melyben a jutalmazandó és mellette Tordai Mariska sok bravourral játszottak. Dicsőfy Loránd egy képzelt veterán színészt alakított, ki egy élczes lapnak állandó alakja, utóbbi a czimszerepet adta a közönség teljes meglegedésére. Az általuk előadott énekrészeket a közönség nemcsak hogy zajosan megtapsolta, de megis ujrázta.

Csak kisebb körökben képes életerős gyökeret verni. A hivatásuk, vagyonuk és szellemi tulajdonságuknál fogva egymásra utalt egyesek között fejlődhetik az terebélyes fává. S ezen különböző tagozatok, körök együttesen adják meg az országos jelleget.

Már pedig hogy a társas élet ilyen irányban fejlődjék, arra megkívántatik, hogy először a hangadók a mindennapi megélhetés teendőin túl is tegyék meg kötelességeiket. Fejtegessem, elemezzem tovább a dolgot? nem teszem, hogy következtelen ne legyek, pedig a piscisről szóló példabeszédben nagy igazsága volt a régi oláhoknak.

Befejezem t. szerkesztő ur csevegésemet, azon óhajom és reményem kifejezése mellett, hogy a színészet iránt mutatkozó közöny, mint muló tünet, elenyészik. Mert nagyon szomorú állapot lenne, midőn egy színi-director — ha rajta van a terü — csak Üdvöskék által biztosíthatnámagának és társulatának megélhetését.

Szíves üdvözléssel.

### Egy kiengesztelhetetlen főpap.

— Elbeszélés. —

Gyönyörű nyári este volt. A telehold teljes pompájában tündökölt az ég azurján, csak néhanéha takarta el egy kis, keskeny felhőszalag, mint valami szerelmes lányka mosolygó arcát a szüzfátyol. Sugarai kaczeron fürödtek a reketye és pagony-bokrok között nagy tekintélyvel tova hőmpolygó Duna sűrű hullámaiban. A part hosszában imitt-amott egy-egy nyár- és jegenyefa mere-

Sajnáljuk, hogy egy olyan jó színész is, mint Polgár Gyula, csak tapsokat kapott jutalmul.

További újdonságok voltak még „Utazás a föld körül 80 nap alatt“ Jules Verne ismert regénye után készült látványos színmű. Nemkülönben a f. hó 23-án, mint utolsó előadás, „Sarah grófnő.“

Polgár Károly színtársulata alig öt héti működése alatt a közönség közönyével találkozott; azonban nem szabad felednünk, hogy a lefolyt kiállítás közönségünk erszényét meglehetősen igénybe vette s e mellett a bekövetkező tél is többnemű kiadásokkal terhelte a családokat s mindezeket felül azt sem kell felednünk, hogy e kis városnak csak egy rendbeli közönsége van. Ezen okok meggondolásával midőn távozik városunkból — mikép maga mondja — egy nagyobb katasztrófa kikerülése végett teszi,

Csakugyan kár is lett volna ezidő szerint többet reszkirozni és bevárni, míg a balsors igazi dur accordokban fog megszólalni, mint Tryfliszki ur harangjai „tengervészes“ éjen Deésen. Okuljon a director a multból és nem kimélve a költséget a főbb szerepekre határozott erőket szerezzen, itteni szereplését pedig gyakran, de mindig csak rövid időre kísértse meg.

### Gyümölcs bevásárlás.

Midőn hire járt, hogy nagyobb mennyiségben szedem a bornak való almát, többek közt Nagybánya, Magyarország északkeleti részén fekvő városkából mintegy 100 vagonra menő ajánlatok érkeztek hozzám.

Szomorú jelenségkép észleltem azonban, hogy ezen ajánlatok egyetlen-egyike sem jött termelőktől, hanem mind közvetítő alkuszféle egyénektől, ezen körülmény éppenséggel nem buzdított, hogy ott ejtsem meg vásárlásaimat.

Végre az ottani gazdasági egyesület figyelmeztetett almakészletekre, most már nem haboztam alkuba ereszkedni, az egylettől aztán megvettem levélileg 10 kocsirakomány mustnak való almát.

Nagyon kíváncsi voltam, vajjon mikép fognak a nagybányai termelők vagy ezeknek képviselőiben a gazd. egyesület a kereskedő irányában fellépni; nem vártam méltánytalanságokat, de a gyakorlat hiányát véltem tapasztalni.

Örömmel constatálom, hogy csalódtam e vélekedésemben!

Az egyesület vezetősége először is igazi magyar szívéllyességgel fogadott és midőn az átvételre voltunk térendők, akár a legjártasabb nagykereskedő részéről sem tapasztalhattam volna correctebb, összevágóbb, egyöntetűbb kiszolgálást, mint ezen egyesület részéről.

Az egyesület már eleve telhivatta tagjait, hogy hozzák a vaspályához az almát. Hozták is

reggeltől estig hosszú kocsisorokkal, a vaspálya mérlegén a gazdasági egyesület szakközege mind ennek, mind nekem megbízásából átvette és egy egyleti pecséttel ellátott jeggyel nyugtázta a sulyt. Az egész oly szépen ment, hogy öröm volt nézni és a külföldi német, ki viszont tölem vette át ott nyomban az almát, ugyancsak bevallotta, hogy oly gyors és pontos kiszolgálásban Stajerhonban, hol megelőzőleg vásárolt, nem részesült.

Ha e sorok bármely tisztelt olvasója helyzetembe gondolhatja magát, fontolóra véve, hogy éveken át mennyit vesződtem polgártársaimmal, kik gyümölcstermésüket jó áron óhajtják eladni — a mi végre is nagyon rendén volna — de kik a kereskedő rendelkezését fogyatékosan, elkesve intézték el, hiányosan expedáltak, nem azokat a fajokat küldték, melyek rendelve voltak, szóval sok babra és baj volt velük, akkor megérthetni, mily meglegedéssel ragadok tollat, hogy megírtam, miszerint a nagybányai gazdasági egyesület még egy tömegesebb megrendelést is oly gyorsan és oly precízitással volt képes elintézni, mint akár egy amerikai farmer-testület, mi annál is inkább kellemesen lep meg bennünket, mert a transactió új volt és mégis három nap mulva ezer métermázsa alma már be volt rakva és utban volt Pest felé, minőségre nézve pedig nem habozok megvallani, hogy átlag jobb minőségű árut szállítottak, mint a mustra volt, melynek alapján az alkut kötöttük.

Haminden termelő és e egyesület ily eljárásban fogja részesíttetni a kereskedőt, akkor csakhamar meg fog szünni ama régi calamitás, hogy a magyar gyümölcsterményeknek küzdeniök kell az értékesítés feladatával.

Kereskedő.

### Köszönet.

A deési kiállítás bezárta után polgári iskolánk gyűjteményeit a következők voltak szivesek gyarapítani:

Lacheta J. oláhláposbányai főnök ur 90 darab meghaladó bányaüzemi és kohóművi érdekes collectióval. Horváth szamosújvári fazekas 32 darab agyagipari festék collectióval és 2 darab ékitménnyel. Deés városa 22 darab fagyűjteménnyel. Hosszufalusi f. népiskola igazgatósága 32 darab tanulmány-faragvánnyal. Budapesti iparművészeti iskola 1 darab fametszettel. Nőtling ur egy csíráztató készülékkel. Földm., ipar- és keresk. miniszterium 200 darab selyem-gubóval s 2 csomag nyers selyemmel.

Kedves kötelességemül ismerem a nevezett uraknks, intézetünk irányában tanusított kiváló figyelmükért, az intézet hálás köszönetét ez uton is nyilvánítani.

Deés, 1887. november 23.

Pfeiffer János, igazgató

dezett ég felé, mint valami óriási útmutató; tömött sudaruk árnyékával terítvén be a hosszú utat, melyen csak az imént haladott végig G. honvédőrnagy zászlóalja élén.

A katonás léptek zaja még kivehető volt a távolból, a felverődött uti-pór még jóformán le sem szállhatott, midőn egy négyes-fogatu hintó lassu léptekben közeledve letért a poros utról s a zajtalan sűrűségben megállott.

Két férfi szállott ki a hintóból. Egyikök kezében egy levél volt, mit a másik felé nyujtva lassu, suttogó hangon mondá:

— Vegye ön e levelet, éjjél utánig maradjon csak itt s aztán siessen a közelebbi helységbe előfogatórt; úgy intézze a dolgot, hogy a levél 24 óra alatt Sch. osztrák tábornok kezében legyen. Azt hiszem akkorra már átlépi a határt és Posenyban találkozhatnak vele!

A levél átadója ezután megfordult, a nélkül, hogy csak hátra is tekintett volna, hintójába beszállott s azon irányban, melyből jött, gyorsan elhajtatott.

Másnap reggel, mire a távol hegyek ködhomályából felemelkedő nap első sugarai Cs. helység bádofedelű tornyát megaranyozták, a helységen honvédekkel keresztül vonuló G. őrnagy elé egy összekötözött, urias kinézésű embert vezettek, ki halál-félelmében szóhoz jutni sem tudott; azt állítván róla, hogy az ellenséges tábor tetten kapott kémje, mely feltevést a fogolynál talált és Sch. osztrák tábornokhoz címzett levél kétségkívül igazolt.

Ki lehetett ez a rejtélyes ember, ki saját honának oly sok vérrel szentelt földjén kész volt

az ellenség szolgálatába lépni és közreműködni annak az eszmének elnyomásában, melyért annyi ezren lelkesülni tudtak, melyért jobbjaink annyi keserű könnyeket hullattak?! Melyik anya, hazájának melyik zugában szülhetett eme elvetemült férfit, ki az egész nemzet által sovárgott szabadság gyilkosainak bérenczévé szegődött?

Nem tudta ezt meg ama vidéken senki, a kik tudták, nem tartották érdemesnek nevét feljegyezni az utókór számára. Az egész esemény azóta a feledékenység homályában merült el.

A fogoly még aznap este szabadon lett bocsátva; menekülhetett tetszése szerint, — de vilámgyorsan terjedt el a hir, hogy G. őrnagy gróf Zsombay Marczel magyar adminisztrátort felakasztatta hazaárulás bűnténye miatt.

\*\*\*

A ki az erdélyi északi kárpátok között valaha megfordult, lehetetlen, hogy vissza ne emlékezze arra a kellemes benyomásra, mit a különben vadregényes táj egész valójára gyakorolt. Nem oly vidék ez, mint a minőket az Alpések komor tájképe nyujt; nem olyan, mint a magyar felvidéket a lengyel határtól elválasztó anyahegység egetverő bércei, hol már nyár közepén kihál az élet s melyeknek egyes pontjait csak az emberi kezek költséges alkotásai teszik érdekessé. Itt minden megmaradt a maga eredetiségében, s a természet szépségeibe nem kontárkodtak bele barbár emberi kezek. Csak helyen-helyen tűnik elő egy-egy kopár bércz, mit a tenyészet nem birt meghódítani. A fenyvesekkel koronázott hegy-sorok, melyek között kies völgyek terülnek el

## VEGYESEK.

— **A királyné** előre megállapított uti programjához képest a déli vasut külön vonatán Triesztből megérkezett Gödöllőre. A pályaházban a király üdvözölte a királynét, ki nevenapjának családi körben való megülésére sietett oly távoli vidékről haza. A névnap ünnep a gödöllői kastélyban csupán a családtagok jelenlétében folyt le, de tömérdek üdvözlő távirat érkezett a királyi család összes tagjaitól, Bécsből s a külföldi udvaroktól.

— **A deési tanítói fiókkör** f. évi december hó 1-én d. e. 10 órakor a deési polg. fiúiskola I. o. tantermében gyűlést tart, melyre a tagokat és tanügybarátokat tisztelettel meghívom. Deésen, 1887. november hó 23. Peiffer János elnök. — A gyűlés főbb tárgyai: Zajos K. gyakorlati tanítása; Kádár—Szemmáry „1887. évben Deésen rendezett kiállítás emlékére” című művét, mint a megyei földrajz és történelem tanításának segédkönyvét, ismerteti Glaser S.; Sebestyén földrajzát ismerteti Hussek F.

— **A szamosvölgyi vasut** deésaknai szárnyvonalán f. hó 23-án reggel három sóval terhelt kocsi a sinből kiugrott. Hihetőleg a sótalajon felhantolt töltés a huzamos nedves idő befolyása következtében egy kevés csuszamlást kapott, azonban a gyors intézkedés következtében a terü más kocsiakra történt átrakodása után a közlekedés ismét helyre lett állítva.

— **A múlt hét napjaiban** uralkodott éles, hideg napokra e hét beáltával langyos időjárásunk lett, melynek következtében a föld fagy kiengedett. A láthatárt sűrű köd borítja s a könnyű szürke fellegek apró cseppei által megázott föld utcainkat meglehetősen sárral borította el.

— **A m. kir. 9-ik honvéd-huszárezred** részére a f. évi őszi pótlóvadász megyénk területére nézve Szamosújvárt, Nyegrucz Jakab udvarán, f. évi december 5-én, d. e. 10 órakor fog eszközöztetni. Pótlóvadásznak 5 évet betöltött és 8 évet meg nem haladott, 155 cm-től 166 cm. magas, jól táplált, jól ápolt és jó testalkatu lovak avattnak fel. Kivételesen a jól kifejlődött és erős alkotású 4½ éves lovak is elfogadtnak. A bevásárlási átlagos ár 245 ft, melyből azonban a felavatási, valamint a csapat állomáshelyére való megérkezésig felmerülő táplálási és szállítási költségek levonatnak. — Memesebb és magasabb vérű lovaknál értékekhez képest egész 300 ftig terjedhet, a fentebb elősorolt költségek azonban itt is levonatnak. Minden egyes lóról, mely felavatás végett előállítatik, a szabályszerű „Lólevél” készen tartandó.

— **Nagy vadászok** lehetnek A.-Kosályban. A multkor egy farka vaddisznó pusztított az ot-

tani határban. Fogják magukat Nimród vitéz utódai, felfegyverkeznek egyszerű és dupla-csővű fegyverekkel, kimennek a határra és a Szamos partján megtalálják a besztíakat. De alig pillantották meg őket, vesd el magad, berohannak a faluba, mert — ugymond — nagyon mutogatták agyarait. A vaddisznók pedig rebus bene gestis a Szamoson átúszva a csatáni erdőben csinálták a Rückwärts Koncentrirungot.

— **Ugyancsak A.-Kosályról** szól a nóta. Csupán kedvében lehetett egy néhány legény, mert közegészségi szempontból ugyancsak eldöntettek egy szép hizott kocsát, mielőtt annak dühödt voltát tele torokkal hirdették. Nemsokára meg is jelent a községben az állatorvos és constata, hogy a sertés szerelmi kalandok után vágyik.

— **Deés városában** is már tudhatjuk hogy hányat ütött az óra? Amennyiben a városnak a kálvinisták tornyában elhelyezett óra járása a nagy harang újbóli öntése alatt szünetelt, s most midőn az feltételt tegnapelőtt megkezdte járását, zengzetes hangjával óránként figyelmeztet az idő gyors haladására.

— **B.-Váraljai** körjegyzőjévé a f. hó 25-én megtartott választás alkalmával boros-jenői Boros Árpád lett közfelkiáltás útján megválasztva. Gratulálunk az osztatlan bizalomhoz. B.-Váralja népe Boros Árpádban egy képzetfiatal embert nyert; hisszük, hogy nem fognak benne csalatkozni. A hivatalos actus befejezése után a választók egy része és az ottani jó ismerősök barátok nagyszámra Boros István házigazda vendégszerető asztalánál foglaltak helyet, hol a vig poharazást sok felkészítő fűszerezte.

— **B.-Váralján** f. hó 25-én gr. Kornis Viktor elnökle alatt megtartott választás alkalmával megyebizottsági taggá Tischler Domokos lett megválasztva.

— **A magyar református egyház egyetemes konventje** ült össze a fővárosban a Kálvintéri ref. gimnázium nagytermében. Az elnöki székeken Kun Bertalan püspök s báró Vay Miklós koronaőr főgondnok ültek. Kun Bertalan püspök imával nyitotta meg a konventet, aztán báró Vay Miklós világi elnök üdvözölte a konventre egybegyűlt képviselőket, különös figyelmükbe ajánlva a tanácskozások fontos tárgyait. Olvasatott Trefort Ágoston miniszter leirata, melyben tudatja a konventtel, hogy a ref. középiskolák segélyezésére nézve miként intézkedett. Addig is, míg az illető intézetekkel megköti a segélyezési szerződést, a miniszter a következőknek utalványozott segélyt: a zilahi gimnáziumnak 5500 ftot, a szászvárosinak 5000 ftot, a sepsi-szt-györgyinek 3500 ftot, a csurgóinak 4000 ftot és a miskolczinak 3500 ftot. Ez a rendkívüli segélyezés a most folyó tanévre szól. Általános beruházásokra a miniszter csak négy intézetnek szavazott meg se-

Pedig a valódi ok egyik sem.

Gróf Zsombay Leó 1848 előtt egyik magyarországi tekintélyes püspöki megyében főpap volt; azok közé tartozott, kik az akkor uralkodó eszme hatása alatt állottak. Testvér-öccse gróf Zsombay Marczel mint X. dunántuli megye hatalmas administratora, ó-conservatív nézeteivel bátyjával ellentétes álláspontot foglalt el.

Az első mozgalmas napokban, midőn az osztrák hadsereg a magyar határt átlépte, Marczel gróf Sch. osztrák tábornoknak kisebb-nagyobb szolgálatokat tett. A többek között egyik bizalmas jurátussát, ki szegény szülőktől származott, megbizta egy levél kézbesítésével, melyben tudatta a tábornokkal a magyar hadsereg állását és mozdulatait. A terv nem sikerült. A magyarok kémei ép akkor fogták el Marczel gróf küldöncét, midőn Cs. községben szembeötlő ígéretek mellett akart előfogathoz jutni. Noha a levélben aláírás nem volt, halálfelelmében a küldönc vállalkozott G. őrnagy kezébe keríteni megbízóját, kit még az nap este G. őrnagy fel is akasztatott.

Gróf Zsombay Leó hallva öccsének gyalázatos halálát, sietett a magyar kormányhoz elégtételért, hivatkozva hazafiás magatartására. Az elégtétel igen fontos okokból elmaradt s ebbeli bosszújában a főpap a bécsi kormányhoz fordult. Ennek tudomása lévén arról, hogy Leó gróf is a magyar eszme hive, őt utközben elfogató és elégtétel helyett Leó gróf a „Neugebäude” falai közé került, honnan csak a hiuságában megsértett Hainau közbenjárására menekült ki.

(Vége köv.)

gélyt, mivel erre a célra a törvényhozás csak 40,000 ftot bocsátott rendelkezésre. Ezek az intézetek: a budapesti, a zilahi, a szászvárosi és máramaros-szigeti gimnáziumok; az elsőnek 20 ezer forint, a másodiknak 4000, a harmadiknak 6000 és a negyediknek 10,000 ftot. Ezek a segélyösszegek azonban egyszersmindenkorrászólanak.

— **Az országos kiseddóv-egyesület** Budapesten megünnepelte félszázados jubileumát. Az ünnep fényét emelte a király és József főherceg neje Klotild főhercegnő jelenléte. A király pontban 12 órakor jelent meg a szegényháztéri palotában, hol már Tisza Kálmánné elnökle alatt fényes közönség gyűlt össze. Miután a király az emelvényre lépett, kezdetét vette az ünnepély a zenekedvelők énekkarának productiójával. Berzeviczi államtitkár magvas és tartalmas beszédet intézett a királyhoz, utánna Pulszky-Márkus Emilia szavalt egy alkalmi költeményt, majd P. Szathmáry Károly emlékezett meg a kiseddóv történetéről. Kardal fejezte be az ünnepélyt, melynek végeztével a király rövid cercelet tartott s bejárta az összes helyiségeket, mindenütt megelégedésének adva kifejezést. Azután az egybegyűlt nép lelkes éljenzései közt a várba hajtatott vissza.

— **Óriás foku** az a pusztítás, melyet az utóbbi évek gazdasági válsága pl. Anglia mezőgazdaságában előidézet. Sajnálni lehet, hogy a többi európai államokban az utóbbi években történt gazdasági változásokról nincsenek olyan pontos adataink, mint a mindenben egyaránt pontos Angliáról, de legalább ez egy példa is eléggé mutathatja, hogy milynemű az a változás, melyet kisebb-nagyobb mértékben valószínűleg Európa többi államainak mezőgazdasága is szenvedett az utóbbi évek alatt a tengerentuli verseny megnyitja folytán. Legalább is 6 millió quarterrel kevesebb buzatermése lehet, mint a tengerentuli verseny megnyitja előtt volt. E verseny azonban tudvalevőleg kiterjedt nemcsak a buzára, hanem a többi gazdasági növényekre is és így hatása az összes mezőgazdaságilag használt területek létszámában is észlelhető. A tengerentuli verseny kiölte a brit egyesült királyságokban s ki fogja ölni Európa többi államaiban is a mezőgazdasággal foglalkozó nép tudatlanabb részét. Az a faj, mely e tekintetben leghátrább maradt, mint az ir, legjobban érzi a pusztító hatást, ellenben az a faj, mely a legmagasabb intelligenciával bír, mint a skót, alig látszik érezni, hogy a tengerentul is mezőgazdaságilag benépesített új világreszek jöttek vasutak és távirdák segélyével Európával összeköttetésbe. — Mi itt hazánkban, ha eszünk van hozzá, sokat tanulhatunk e leczkéből.

— **Grévy ellen** tarka szövetség alakul a francia pártvezérek közt. Miután kátyuba engedték jutni a köztársaság szekérét, azt látszanak hinni, hogy az lesz a menekvés módja, ha letaszítják azt is, a ki még némiképp nyugodt észszel ül a bakon. Clemenceau és Goblet, Freycinet és Floquet, legutóbb pedig Brisson is úgy nyilatkoztak, hogy Grévynek le kellene köszönni; ezt követelni nincs ugyan joga senkinek, de szolgálatot tenne vele a köztársaságnak. Grévit azonban az eddigi táviratok szerint még nem sikerült kapacitálniok s az agg elnök azt felelte, hogy más politikusok közreműködéséhez fog folyamodni, de nem engedi, hogy elnökválasztási bonyodalommal is tetézzék a zavart. Ujabbi hírek szerint kijelenté Grévy, hogy le fog mondani az elnöki állásról, de egyelőre mint az alkotmány őre kötelességének tartja megmaradni azon, mert a bekövetkező belső és külső bonyodalmakért, melyeket előre lát és melyekben a köztársaság tönkremehetne, — a felelőiséget nem vállalhatja el.

— **Fagyos fogadtatás** emlékével távozott a czári család Berlinből. A hivatalos körökben, melyekkel érintkezett, természetesen szíves vendégszeretettel látták a hatalmas rokont, az udvari ebédnél Vilmos császár toasztot is mondott vendégeire, az pedig szinte meglepően hatott, hogy Bismarck herceg hosszabb kihallgatáson volt a czárnál; de a sajtó és a közönség valósággal tüngett. A lapok közül alig egy-kettő szólt vezércikkben a látogatásról, a többi csak hidegen jegyezte föl mint napi eseményt; a közönség pedig ellenséges némasággal bámulta a czári párt. Csak elvétve hangzott itt-ott egy üdvözlés, mikor pedig estve a czári család távozott, szinte megdöbbenő volt a mély csönd, mely az utcák hosszán egybegyűlt közönség soraiban uralkodott.

a különböző accordokkal tova siető hegyi patakok, partjaikon a tenyészet változatosságaival, a munkásnép lakta községek, hova hegy sorokkal szegélyezett ut vezet; mind oly széppé oly meglepővé teszik e vidéket, hogy szinte fáj a szemlélőnek a távozás.

Az erdélyi Kárpátok ezen részében, hol az ezüst hullámaikat tovább kergető Szamos északi ágának bölesője ring, egy völgykötletben, melynek egyedüli bejáráját a nevezett folyó medrének viányos partja képezi, fenyvesektől övezve fekszik Tárnápataka, hajdan magyar bányatelep. A lakosság magyar hangzású családneve is tanúsítja ezt. Ma már a nép csak egyedül oláh nyelven érti egymást és különös előszeretettel hivatkozik „romai” eredetére.

E helység északi végén, mely a háttérben emelkedő, fenyvesektől borított havasokkal összeolvad, egy újabb keletű uradalmat látunk, közepesen izléses modorban épült kastélylyal. A vadaskert és minden berendezés nagyuri kényelemre mutat.

A kastély, a háta megett elterülő erdősséggel, míg a szem belát, gróf Zsombay Leó tulajdona.

Mi vezethette Leó grófot arra a gondolatra, hogy a világtól e távoleső helyet válassza állandó lakásul, honnan letelepedése óta még csak pár napra sem távozott és hol minden időtöltése néhány óráig tartó vadászat meg fűvészetből áll? A helység népe azt beszéli, hogy a regényes vidék, a természet szépsége indította a grófot az odatelepedésre.

A merre a czár kocsizott, végig meg volt rakva rendőrökkel, még pedig orosz módra: a rendőrök háttal fordultak a czár kocsijáak, hogy a közönseget jobban szemmel tarthassák.

— **Gyászír.** Jakab Bogdán volt Szamosujvári polgármester, főkörmányszéki tanácsos, miniszteri osztálytanácsos és Szörénymegye nyugalmazott főispánja, f. hó 21-én szívszélhűdésben csendesen elhunyt Kolozsvárt. Az elhunyt rokonihoz nagyszámu részvétírat érkezett. Többen koszorut is helyeztek a ravatalra, köztük kiválóan szép Szamosujvár szab. kir. város közönsége, melyet Placintár D., Gopcsa J., Voith M. és Novák Gerő képviselőtestületi tagok vittek.

— **Apró hírek.** A magyar testőrség parancsnokául ujabban Gráf Ede lovassági tábornokot emlegetik, kinek helyére viszont Szvetenay altábornagy nevezetnék magyar honvédfőparancsnoksági adlátussá. — **Iglón** a 49-ben elesett honvédeknek allitandó siremlék javára műkedvelői előadás volt a színházban. — **Gróf Khuen-Héderváry Károly** horvát bán működése egyre többfelől részről meleg elismerésben, s legutóbb Bród város küldöttsége nyújtott át neki díszpolgári oklevelet. — **A pápa arany-miséje.** Ötszázán indultak Budapestről a római zarándok-utrá; köztük több előkelőség. — **A kivándorlási láz** Fehértemplomon is veszedelmesen terjed s e napokban 50 család folyamodott külföldi útlevélért; a filloxera pusztítása miatt akarnak jobb hazát keresni. — **Az oroszellenes hangulat** Szófiában inkább nő, mint csökken. — **Az orosz északi kikötők** már mind befagytak s a hajózás megszűnt. — **Miniszterválság** van megint Konstantinápolyban, részint pénzügyi bajok miatt, részint mert a kormány tagjai nem tudnak megegyezni. — **A romániai kereskedők** a bukaresti kamarához benyújtandó kérvényre gyűjtenek aláírást, kívánva a kormány vámpolitikájának megváltoztatását, mert a román kereskedelem most nagyon károsul. — **A magyar fegyvergyár** létesítése iránt két-három hét múlva kötik meg a szerződést a vállalkozókkal. — **A nagyváradi székesegyházban** a szokásos fényes egyházi szertartások közt ment végbe Bubicz Zsigmond kassai püspök fölszentelése. — **A Bácskában** egy utasnak feltűnt, hogy a korcsmában pezsgőzni látta a sváb gazdákat, de a korcsmáros felvilágosítja, hogy ott ez nem ritka dolog; bizony nem is szűk világ jele. — **A persah sah** 1889-re halasztotta el európai útazását.

## KÖZGAZDASÁG.

### A fiatal gyümölcsfák téli gondozása.

Most, a tél közelgetésével nem egy kertben látjuk, hogy a gyümölcsfák törzsei be vannak meszelve, „hogy a nyulak meg ne rágják a kergit“, mondják a gazdák. Mivel a fa kérge megrepedezett, a meszet meglehetősen vastagon kell rákenni, hogy mindenütt a kívánt oltalmat nyújtsa a nyulak rágása ellen és hogy a téli esőzések, havazás le ne moshassák egészen.

Ámde a fagy s a tavaszi időjárás úgy megtámadják a meszet, hogy épen akkorára hül le nagyrészt, amikor a nyulak ellen leginkább szükség az oltalom t. i. tavasz közeledtével, mikor a tapsifülesek nem találnak künn boglyákat. És csakugyan láthatni sokszor, hogy a legjobban bemeszelt fákat is annyira megrágták a nyulak, hogy azok kiszáradtak.

Igy tehát a méz nem nyújtja azt az oltalmat, a melyet várnak tőle. Van azonban egy másik hátránya is a bemeszelésnek, az t. i., hogy a mész betömi a fakéreg likacsait, ezáltal a kéreg élettani működésében, nevezetesen a ki- és belélegzésben van akadályozva, a mi nemcsak a fatest növekedését hátráltatja, sőt nem ritkán meg is akasztja, hanem — s ebből természetesen következik — a gyümölcstermést is csökkenti.

Egy harmadik hátránya a bemeszelésnek az, hogy minden évben kell ismételn, azaz minden ősszel pénzt kell kiadni mészért és fizetni a bemeszelésért.

A mondottakat összegezve, kitűnik, hogy ezen eljárással a gazda igen sok pénzt dob ki hiába s e mellett még értékes gyümölcsfáit is pusztítja.

Ez okokból a gyümölcsfák bemeszelése meghaladott álláspont s alkalmazását gazdasági és növényegészségtani szempontból nem ajánljuk.

Kitűnő szolgálatot tesz e tekintetben a zsupszalma, melynek alkalmazása — miután a gazda saját terméséből szerezhet, illetve szerezheti be nem kerül semmibe s e mellett a következő előnyökkel bír: 1. megvédi a fácskát a fagy ellen;

2. tavasszal leszedetvén, gondosan összerakva s jó helyre félre téve, a következő télre ismét használhatjuk s így tovább több éven át; 3. az így bekötött fácskákat illetve nagyobb, de még fiatal fákat a nyulak nem rághatják meg s nem is kísérlik meg ezt. Több helyen, hol igen értékes gyümölcsös s csemete-iskola s tömérdek nyul van, ez a védekezési mód használtatik kitűnő sikerrel. Természetes, hogy héba-hóba ki kell nézni a fácskákhöz s a netaláni hibákat kijavítani.

A hol pedig zsup nem volna, ott megteszi a szolgálatot s ha ez van, a kőkeny. galagonya, az akác szára, tuskés vesszői, meg a száraz venyige.

Akár a zsupot, akár a száraz, tuskés vesszőket használjuk, mind jobb, mind gazdaságosabb a mésznel s az általuk nyújtott védelem igazán biztos.

A zsup használata ellen azt szokták felhozni, sőt egy szaklapban is olvastam, hogy az egerek fészkelnek meg alatta. Hát ez olyan gyenge állítás, hogy nem érdemes rá felelni. Az egerek oda költöznek, a hol ennivalót találnak. Ez pedig nincs a csemeték környékén.

Állítják, hogy a mész a kéregképződést is előmozdítja. Ez hamis állítás, mert a kéreg nem kívülről befelé, hanem belülről kifelé fejlődik, növekedik, a növényi táplálék pedig nem ezen az uton kerül a növénytestbe s nem itt — a kéreg kéreg külső részén — hasonul át s télen nem képződik kéreg. Így tehát a mész használata ebből a szempontból sem ajánlható.

## HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokavármegye főispánjától.  
Sz. 1438—1887. eln. (1—3)

### Pályázati felhívás.

A kormányzatom alá helyezett Szolnok-Dobokavármegyében elhalálozás folytán a segédlevéltárnoki állás üresedésbe jöven, ezen 600 forint évi fizetés, 100 frt évi lakbér és nyugdíj-igénnyel bíró állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívtnak tehát mindazok, kik ezen az 1886. évi XXI. t. cz. 80. §-a értelmében általam élethossziglan kinevezendő állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 13. §-a kiválmái szerint szabályszerűen felszerelt kérésüket hozzám folyó évi december hó 15. ig annnyival is inkább felterjesszék, mert a később érkezettek tekintetbe vételét nem fogják.

Deésen, 1887. nov. 15-én.

Br. Bánffy, főispán.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVÁCS SAMU.

## HIRDETÉSEK.

Szám: 5165—1887. polg. (244)1—3

**HIRDETMÉNY.** Alulírt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Handschild György és érdektársainak az oláh-láposi közbirtokosság ellen az ottani határ általános tagosítása iránt jelen szám alá benyújtott kérelmére tárgyalási határnapul 1888. évi január hó 11-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki Oláh-Láposon a helyszínére. Hova leendő megjelenés végett összes érdekeltek azon értesítéssel idezteinek, hogy a kérvény vonatkozó példányai kitett határnapig a községi előjáróság s illetve a kir. törvényszéknél megtekinthetők. A deési kir. törvényszéknek 1887. november hó 16-án tartott üléséből.

## Hirdetmény.

F. év október hó 24-én tartott rendkívüli közgyűlésünk 8. jkvi szám alatt hozott határozata folytán szövetkezetünknek „**Deési Hitelbank**“ czég alatt részvénytársasággá átalakulása és alaptőkéjének 100,000 frtra felemelése végett, az alapító szövetkezeti tagoknak adandó 243 darab részvény levonása után fennmaradó 743 darab 100 frt névértékű részvényre az aláírást megnyitottnak nyilváníttuk s tudatjuk, hogy az aláírások 1887. december 15-ig ezen részvényekre titkárunk **Kovrig Albertnél**, továbbá üzleti helyiségünkben az üzletigazgatóságnál tejesíthetők, hol a tervezet is betekinthező.

**Deési Kisegítő Takarékpénztár-Szövetkezet.**  
Bokros. Tatrossi.

Tisztelettel felkérem meghatalmazóimat, hogy az általam részükre vásárolt „Deési Hitelbank“-részvények után ez évre eső 30%-ot kezemhez — esetleg a Deési Kisegítő Takarékpénztárba mielőbb befizetni méltóztassanak.  
(238)2—2

Kovrig Albert.

## Árverezési hirdetés.

A rettegi határon a község tulajdonát képező 15—16 éves erdőterületből 14<sup>6</sup>/<sub>10</sub>-ed hold csererdő termékének eladása Szolnok-Dobokavármegye tekintetes közigazgatási bizottságának folyó évi október 24-én tartott gyűlésében 267—2428. jkvi szám alatt jóváhagyatott.

Ezen erdőtermék eladására árverési határnapul 1887-ik évi december 1-e délelőtt 11 órája tüzetik ki a körjegyzői irodába. — Kikiáltási ár holdankint 40 frt, összesen 584 frt o. é.

Árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzül a községi pénztárba befizetni.

Az árverezési feltételek hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Retteg község előjáróságától. (242)2—2  
Retteg, 1887. november 17-én.

**Erős Márton**, fbíró. **Vajda**, kjegyző.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a Deésen rendezett kiállításra épült ideiglenes faépületeket lebontattam. Deszka és fa nemű, kisebb és nagyobb mennyiségben rendkívüli olcsó áron ugyanott kapható. Nagyobb mennyiségben vásárlók nagyobb kedvezményben részesülnek Kolozsvárt, 1887. nov. 14-én.  
Tisztelettel: **Czakó Lajos**,  
építő-mester.  
(243)2—\*

## Hirdetmény.

### A „Magyarlápósi Takarékpénztár-Részvénytársaság“ 20,000 forint alaptőkével

a deési kir. törvényszéknek 5518—1887. polg. szám a. hozott végzése folytán a kereskedelmi társas cégek jegyzékébe bevezetettvén mai napon megkezdette működését.

**Elfogad:** bármily összegű betéteket 6% kamatozás mellett, és **kölesönöket ad:** jelzálogra, vagy személyes hitelre a legelőnyösebb feltételek szerint.

Ezzel kapcsolatosan az alapszabályok 10 §-ában irt következmények terhe alatt felhívtnak a részvények tulajdonosai, hogy részvényeik névértékének 20% az eredeti részvények átvétele mellett f. évi december végéig befizetni sziveskedjenek.

Magyar-Lápos, 1887. november 22-én.

(245)1—3

**Az igazgatóság.**